శిక్ష

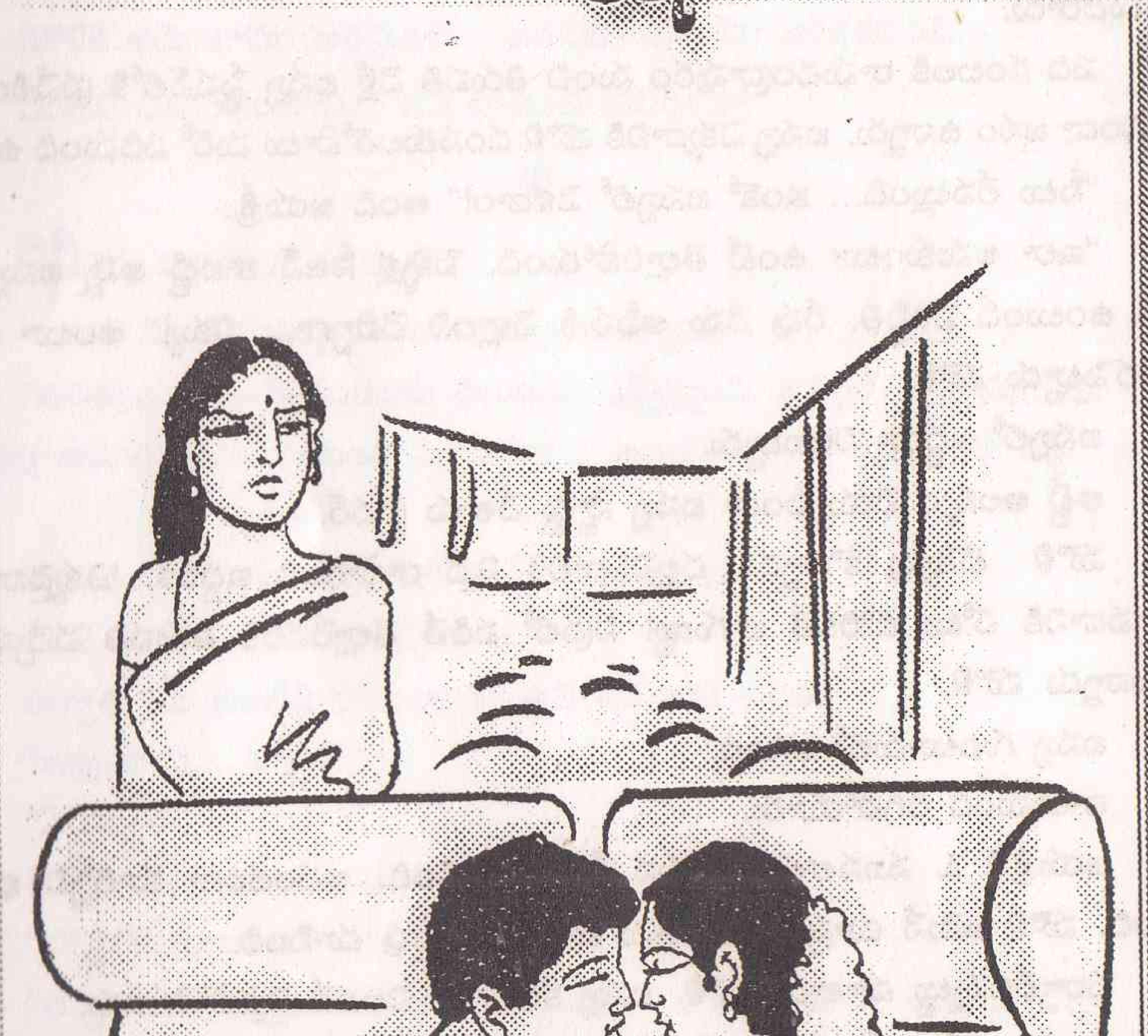

'ఆంధ్రభూమి' వారపత్రిక . . . 12 ఆగస్ట్, 2004

విజయవాడ బస్‌స్టేషన్‌లో నిలబడివున్నారు జయశ్రీ, ఆమె భర్త మౌళి.

మౌళి చెల్లెలి గృహప్రవేశం ఫంక్షన్‌కి తిరుపతి నుంచి వచ్చారు ఇద్దరూ. మరుసటిరోజు మౌళి ఆఫీసుకి తప్పనిసరిగా వెళ్లవలసి ఉండటంతో రాత్రి భోజనాలయ్యాక తమ ఊరికి బయలుదేరారు.

పది గంటలకి రామచంద్రాపురం నుంచి తిరుపతి వెళ్లే బస్సు స్టేషన్‌లోకి ప్రవేశించింది. బస్సునిండా జనం ఉన్నారు. బస్సు ఎక్కడానికి మౌళి దంపతులతోపాటు మరో పదిమంది ఉన్నారు.

"సీటు లేనట్లుంది... ఇంకో బస్సులో వెళదాం!" అంది జయశ్రీ.

"ఇలా అనుకుంటూ ఉంటే తెల్లారిపోతుంది. పెళ్ళిళ్ల సీజన్ కాబట్టి అన్ని బస్సుల్లోనూ ఇలాగే ఉంటుంది పరిస్థితి. రేపు నేను ఆఫీసుకి వెళ్లాలని చెప్పాగా... ఎక్కు!" అంటూ భార్యని తొందరపెట్టాడు మౌళి.

బస్సులో ఇద్దరూ నిలబడ్డారు.

అట్టే ఆలస్యం చెయ్యకుండా బస్సు స్టార్టు చేశాడు డ్రైవర్.

మౌళి టిక్కెట్లు కొన్నాడు. చల్లని గాలికి నిద్ర రాసాగింది ఇద్దరికీ. 'ఎక్కడైనా కాస్త కూర్చోవడానికి చోటు దొరికితే బాగుణ్ణు! నిద్రలో పడితే తెల్లారేసరికి తిరుపతి వచ్చేస్తుంది!' అనుకున్నాడు మౌళి.

బస్సు గుంటూరులో ఆగింది.

చాలామంది దిగిపోయారు.

జయశ్రీకి ఓ ముసలావిడ ప్రక్కన సీటు దొరికింది. ఆనందంగా కూర్చొని భర్తవైపు చూసింది. మౌళి ఆమెనే చూస్తున్నాడు. ఆమె జాలిగా భర్తవైపు చూసింది.

ఫర్వాలేదన్నట్టు చూశాడు మౌళి. బస్సు కదలగానే నిలబడే నిద్రపోసాగాడు.

చిలకలూరిపేటలో మరికొంతమంది దిగారు. తన ప్రక్కన ఉన్న 'టూ సీటర్' ఖాళీ అవడంతో గబుక్కున కూర్చున్నాడు మౌళి.

అంతే వేగంగా ఓ అమ్మాయి కూడా అదే సమయంలో ఆ సీట్లోనే కూర్చుంది. మొదట కంగారుపడ్డా తర్వాత సర్దుకొని కూర్చున్నారు ప్రక్కప్రక్కనే.

లైట్లు ఆర్పేశాడు డ్రైవర్.

చీకట్లోనే తన ప్రక్కన కూర్చున్న అమ్మాయిని పరిశీలించాడు మౌళి...

ఇరవయ్యేళ్లుంటాయి ఆ అమ్మాయికి. కాలేజీ చదివే అమ్మాయై ఉంటుందని అనుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయి కళ్ళు చీకట్లో మెరుస్తున్నాయి. చుడీదార్ ధరించి ఉంది. కుడిచేతికి గాజులు, ఎడమ చేతికి చిన్నవాచీ ఉంది.

'అందగత్తె కాదుగాని, మరీ తీసిపారేసేలా లేదు!' అనుకున్నాడు మౌళి.

ప్రక్కన వయసులో ఉన్న ఆడపిల్ల ఉండేసరికి అతనికి నిద్ర మాయమైంది. అయినా నిద్రపోతున్నవాడిలా నటిస్తూ తన చేతిని ఆమె చేతిపై వేశాడు.

ఆమె నుంచి ఎటువంటి రియాక్షనూ లేకపోయేసరికి కొద్దిక్షణాల తర్వాత తన తలను ఆమె భుజాల మీద ఆన్చాడు.

ఆమె నుంచి ఎటువంటి ప్రతిఘటనా ఎదురవ్వలేదు.

కొద్దిసేపటితర్వాత తన ఎడంచేతిని ఆమె భుజంపై వేసి మెల్లగా క్రిందకి జరిపాడు.

ఆమె అతని చేతుల్ని పట్టుకొంది మృదువుగా. అతని చేతిలో తన చేతిని ఉంచి, అతని చేతిని తన బుగ్గలకు రాసుకొంది సుతారంగా.

మౌళికి ఆమె భావం అర్థమైంది... అతనిలో ఆనందం ఉరకలేసింది.

వెంటనే విజృంభించాడు... తన టాలెంట్ ప్రదర్శిస్తూ!

●

"మీరు నిద్రపోరా ఈ రాత్రి?"

– రాత్రి ఒంటిగంటప్పుడు అడిగింది ఆ అమ్మాయి.

"ఉదయం అయిదు గంటలకు వెలుతురు వచ్చేస్తుంది. బస్సులో అందరూ నిద్ర లేస్తారు. అందువల్ల అయిదు గంటల నుండి నిద్రపోతాను. అంతవరకూ నో స్లీప్... నో రెస్ట్!" అన్నాడు మౌళి.

ఉదయం ఏడు గంటలకు రేణిగుంటలో ఆగింది బస్సు.

మౌళి నిద్రలేచి బయటకి చూశాడు.

తర్వాత "మీ ఇంటికి ఫోనుందా?" అని అడిగాడు ఆమెని.

"ఇల్లు కాదు... హాస్టల్!"

"ఏ హాస్టల్..?"

చెప్పింది ఆ అమ్మాయి. తర్వాత–

"హాస్టల్‌కి కూడా వస్తారా?" అని అడిగింది నవ్వుతూ.

"తప్పకుండా వస్తాను. టిఫినేగా అయ్యిందీ... భోజనం కూడా చెయ్యాలిగా!"

"ఫోన్ చేసి రండి!" అంటూ ఫోన్‌నెంబర్ ఇచ్చింది.

"మీ పేరు?"

"నీలిమ. మీ పేరు?"

"రాజేష్..!" అన్నాడు మౌళి.

"బై... మళ్లీ కలుద్దాం!" లేచి నిలబడుతూ అన్నాడు– బస్సు తిరుపతి బస్‌స్టేషన్‌లో ప్రవేశించడంతో.

●

"బాగా నిద్రపట్టిందా?"

– భార్య చేతినుండి బ్యాగు అందుకుంటూ అడిగాడు మౌళి.

"లేదు... వినోద్ నిద్రే పోనివ్వలేదు!" అంది జయశ్రీ.

"వినోద్ ఎవరు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"అరెరె... మీకు వినోద్‌ని పరిచయం చేయలేదు కదూ?!" అంటూ వెనక్కితిరిగి బస్సు దగ్గరికి వెళ్లి లోపలికి చూసింది. మళ్లీ తిరిగి మౌళి దగ్గరకి వచ్చి–

"వెళ్లిపోయినట్టున్నాడు. అయినా రేపు మన ఇంటికి వస్తానన్నాడు. అప్పుడు పరిచయం చేస్తాను. వాళ్ళిల్లు మన ఇంటి దగ్గరే!" అంది జయశ్రీ.

"ఇంతకీ... వినోద్ ఎవరు?" అసహనంగా ప్రశ్నించాడు మౌళి.

"బస్సులో నా ప్రక్కసీట్లో కూర్చున్నతని పేరు వినోద్. రాత్రంతా తను నిద్రపోలేదు. నన్ను నిద్రపోనివ్వలేదు" ముసిముసిగా నవ్వుతూ అంది.

"నీ ప్రక్కన కూర్చున్నది ఓ ముసలావిడ కదా..?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"మొదట ముసలావిడే కూర్చుంది. తర్వాత తనకు ఇరుకుగా ఉందని వినోద్‌ని నా ప్రక్కకి పంపించి తను త్రీసీటర్లో కూర్చుంది."

మౌళి ఏం మాట్లాడలేదు. తన భార్య అలా పరాయి వ్యక్తి ప్రక్కన కూర్చోవడం అతనికి నచ్చలేదు. పైగా- అతని కంపెనీ ఆమె ఎంజాయ్ చేయడం ఇంకా నచ్చలేదు.

ఇల్లు చేరేంతవరకూ ఆమెతో మాట్లాడకుండా సీరియస్‌గా ఉండిపోయాడు.

●

సాయంత్రం ఆఫీసు నుంచి ఇంటికొచ్చిన మౌళికి గులాబ్‌జామ్ స్వీటుని కప్పులో అందించింది జయశ్రీ.

"ఏమిటి విశేషం..?" అన్నాడు కప్పు అందుకుంటూ.

"ఈరోజు వినోద్ మన ఇంటికి వస్తాడని చెప్పాను... గుర్తులేదా?"

మౌళి ముఖం నల్లబడింది.

"బస్సులో పరిచయమైతే ఇంటికి పిలవడమేనా? అతనెవరో, ఎలాంటివాడో తెలుసుకోకుండా స్నేహం చేయడం అంత మంచిది కాదు."

"వినోద్ మంచివాడండీ! లేకుంటే నేను మాత్రం ఇంటికి పిలుస్తానా?" ముఖం చిన్నబుచ్చుకుంటూ అంది జయశ్రీ.

"సరే... నీ యిష్టం! నేను ఆఫీసు వరకు వెళ్లొస్తాను!" అంటూ లేచాడు మౌళి.

"అదేమిటి- ఇప్పుడేగా ఆఫీసు నుంచి వచ్చారు? పైగా- వినోద్ వస్తుంటే మీరు ఇంట్లో లేకుండా ఏం బాగుంటుంది?"

"ఏం ఫర్వాలేదు. ఇన్‌స్పెక్షన్ వస్తోంది. కొంత పని మిగిలివుంది. రమ్మని బాసు పిలిచాడు" అంటూ చెప్పులేసుకుని బయటకి నడిచాడు మౌళి.

●

కాలింగ్ బెల్ శబ్దం విని తలుపు తెరిచిన జయశ్రీ- ఎదురుగా కనిపించిన మౌళిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

"అదేమిటి... ఆఫీసుకి వెళ్లలేదా..?" అని అడిగింది.

"బాసు భార్య అర్జంటుగా రమ్మని ఫోన్ చేసిందట! ఆయన వెళ్లిపోయారు. నేనొక్కడ్నే ఏం చేయాలని వచ్చేశాను. వినోద్ రాలేదా?" ఇంట్లోకి చూస్తూ అడిగాడు.

"ఇంకా రాలేదు. వచ్చే సమయం అయింది!" గోడ గడియారం వైపు చూస్తూ అంది.

"నేను కాసేపు పడుకుంటాను. అలసటగా ఉంది. అతనొస్తే నన్ను లేపకు. ఇంకోరోజు మాట్లాడతాను" అంటూ బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లాడు.

కొంతసేపటికి కాలింగ్ బెల్ మ్రోగడం, హాల్లో జయశ్రీ మాటలు... అతనికి వినిపించాయి. కావాలనే లేవలేదు అతను.

పది నిమిషాల తర్వాత లేచి హాల్లోకి వచ్చాడు.

సోఫాలో ఓ ముసలావిడ పేపరు చదువుతూ కూర్చొనివుంది. ఆవిడని బస్సులో చూసినట్లు జ్ఞాపకం వచ్చింది అతనికి.

మౌళిని చూడగానే లేచి నిలబడి, "నమస్కారం!" అంది.

"నమస్తే... జయ ఎక్కడ?" అన్నాడు.

"గది లోపల వినోద్‌తో ఉంది!"

వంటగది ప్రక్కన ఉన్న ఆ గది తలుపు వేసి ఉంది.

మౌళికి ఒళ్ళుమండింది. 'తలుపు వేసుకోవాల్సిన అవసరమేమిటి? కొంపదీసి ఈ ముసలావిడ బ్రోకర్ కాదు కదా!' అనుకుంటూ డోర్ హ్యాండిల్ మీద చెయ్యి వేసి వేగంగా తలుపు తెరిచాడు.

ఎదురుగా జయశ్రీ, ఆమె ప్రక్కన పదేళ్ల పిల్లవాడు!

ఆమె పిల్లల కామిక్స్ అతనికి చూపుతోంది.

మౌళిని చూడగానే- "వీడేనండీ... వినోద్! అంకుల్‌కి నమస్తే చెప్పు!" అంది జయశ్రీ.

"నమస్తే అంకుల్!" లేచినిలబడి అన్నాడు వినోద్.

"కూర్చో..." అంటూ తన గదిలోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

అతనిలో అలజడి తగ్గింది. 'తను అనవసరంగా జయను అనుమానించాడు. ఆమె అటువంటి మనిషి కాదని తెలుసు. అయినా ఎందుకో అనుమానం వచ్చింది. పాపం... పిల్లలు లేని తనకు ముద్దుగా కనిపిస్తున్న వినోద్‌ని చూడగానే అభిమానం పెంచుకున్నట్టుంది. అందుకే ఇంటికి రమ్మని పిలిచింది. తను అనుమానించినట్లు జయకు తెలిసి ఉండదు. తెలిసుంటే అంత ప్రసన్నంగా, నవ్వుతూ మాట్లాడేది కాదు' అనుకున్నాడు మౌళి.

ఆరోజు రాత్రి భోజనాలయ్యాక అతనికి వక్కపొడి అందిస్తూ "ఎలా ఉంది నా స్క్రీన్‌ప్లే..?" అంది జయ.

అర్థంకానట్లు చూశాడు మౌళి.

"వినోద్ గురించి మీకు చెప్పి, వాడ్ని ఇంటికి పిలిచి గది తలుపులు మూసివుంచి, మీకు నామీద అనుమానం వచ్చేవిధంగా మాట్లాడి, నటించి, ఓహ్... అద్భుతంగా ఉంది కదూ? మీ నటన కూడా సూపర్బ్! సాయంత్రం కావాలని ఆఫీసుకి వెళ్లడం, వినోద్‌తో నేనేం చేస్తుంటానో అనే కుతూహలంతో వెంటనే వచ్చేయడం, బాస్ వెళ్లిపోయాడని చెప్పడం, కావాలనే నిద్ర నటించి తర్వాత లేచివచ్చి గది తలుపు తెరవడం... మీరూ చాలా బాగా నటించారు. నా స్క్రీన్‌ప్లేలో ఉన్నట్లే నటించారు."

"ఏమిటి నీ అర్థంలేని వాగుడు?! నీవు ఊహించినట్లు నేనేం నిన్ను అనుమానించలేదు. అనుమానించి ఉంటే అప్పుడే నీ చెంప పగలగొట్టి ఉండేవాణ్ణి!"

"అలా అయితే ముందు నేను మీ చెంప పగలగొట్టాలి. ఎందుకో తెలుసా? బస్సులో ఓ పరాయి ఆడదానితో వెకిలిగా, లేకిగా ప్రవర్తించినందుకు? నాకెలా తెలిసిందనుకుంటున్నారా? రాత్రి నిద్రరాక తలనొప్పితో బాధపడుతూ మీ సీటు దగ్గరికి వచ్చాను. మీరు చేస్తున్నదేమిటో ఆ చీకట్లో కూడా నాకు కనబడింది. ఏం మనుషులండీ మీరు? మీకు సిగ్గేయటం లేదూ? మీకంటే వయసులో ఎంతో చిన్నదైన ఆ అమ్మాయిలో ఓ చెల్లెలు మీకు కనబడలేదూ? ఆ అమ్మాయి బుద్ధి అటువంటిదే కావచ్చు. చదువుకొని ఉద్యోగం చేస్తున్న మీ సంస్కారం ఏమైంది? మీ బుద్ధి ఇలాంటిదని తెలిస్తే నా మనసు ఎంత గాయపడుతుందో మీకు తెలియదూ?"

మౌనంగా వింటూండిపోయాడు మౌళి.

"మీరు అనైతికంగా ప్రవర్తించినా నా ప్రక్కన ఓ మగాడు కూర్చున్నాడని తెలియగానే మీలో అలజడి మొదలైంది. కనీసం అప్పుడైనా మీరు చేసిన తప్పు గురించి పశ్చాత్తాప పడలేదు. నేను తప్పు చేస్తున్నానన్న అనుమానమే మీలో ఉండింది. మీరు చేసిన తప్పే నేనూ చేసివుంటానని అనుకున్నారు. అది తెలుసుకోవాలని నానా తంటాలు పడ్డారు. మగవాళ్ళు కాబట్టి మీరు చేస్తే తప్పు కాదు... అదే నేను చేస్తే తప్పు! చెంపలు పగలగొట్టడానికి కూడా సిద్ధమయ్యేవారు.

కానీ, నాకు సంస్కారం ఉంది. అటువంటి ఆలోచనలు కూడా రావు నాకు. కాబట్టి మీరు ఆ విషయంలో నిశ్చింతగా ఉండండి. ఇకపోతే కళంకితమైన మీ చేతులు నన్ను తాకడానికి వీల్లేదు. ఈరోజు నుండి ఒక ఏడాది వరకు నన్ను తాకకండి. ఇదే నేను మీకు విధించే శిక్ష!" అంటూ గదిలోకి వెళ్ళి తలుపేసుకుంది జయశ్రీ.

తప్పు చేసినందుకు, భార్య మనసుని గాయపరచినందుకు పశ్చాత్తాపపడుతూ నిల్చుండిపోయాడు మౌళి.

పాఠకుల కోసం, సాహితీప్రియుల కోసం

జయంతి పబ్లికేషన్స్

ప్రచురించిన పుస్తకాల గురించి క్లుప్తంగా వివరిస్తూ రూపొందించిన పూర్తి కేటలాగ్ కోసం మా అడ్రసుకి వ్రాసి ఉచితంగా పొందండి.